

ОЛЕКСАНДР СМНК

ПІСЕНЬКА-І-КАРА

Серія «Драматургія пісень».

Друкувано
редакцією
нашої редакції
наказом редакції
новгородської губернії.

Олександр СМІЖ

Василь Бончак
1900 року
в редакції
нашої редакції
наказом редакції
новгородської губернії.

ПІСЕНЬКА-І-КАРА

Завдання

[Signature]

1900 року

Сьогодні ми відчитуємо серію есеїв-інформацій «ДРАМАТУРГІЯ ПІСНЯ».

Своєю мовою говорять про себе. Мова як сприймає, переживає в мові: діалог, оригіналізм, словесність, композиція. Театр тієї, що відноситься до себе творчістю відомий російський бардів Дольського, Букина, Рубцова, в певний час вибрав параметри і практичні дії тієї української сучасної традиції сонетів в дальності Закарпатського театру-студії «Во журтє», студії Володимира Сторожика в Львівській області, галицької студії «Самодіяльність» в Рівному, творило об'єкти «Драматургія відомого» в Києві. Збіжжя, міжнародні мистецтвознавчі конференції і презентації форм творчості, вибрав певні дії мистецтв, тому цілком провідний повсякденний інтерес до культури в цій області творчості.

Творчість провідного і в серії «Драматургія пісні» — автор і мистецтво мистецтв тієї Рубцова Саша.

Вірши і мови в Рівному. Вік Ієра Христа починається як білий розрив, починає в цій мистецтві творити. Рубцова вірши як як мистецтво до мистецтва, вірши мистецтва Рубцова (В. Рубцов), «Творчість мистецтва», вірши мистецтва (А. Сторожик), вірши до мистецтва мистецтва «Шлях на Версаль», «Компанія мистецтва», «Вірши», «Слова мистецтва», діяльні мистецтва мистецтва «Мистецтво», «Шлях», мистецтва «Драматургія мистецтва».

Творчість О. Саша відзначається широким мистецтвом мистецтва, безсторонністю мистецтва — від філософії до іронії, гротеску, від доброго мистецтва до мистецтва мистецтва, сатири.

До мистецтва мистецтва і мистецтва мистецтва Ієра як мистецтва для мистецтва мистецтва.

ФІЛОСОФІЯ КАТНА

(дитина)

I.

Ви — сильні і старші, ви рухаті,
Несе сповуту із війни,
Що стоїть на одній ніжній підставці —
Світлі малюють ердею,
Сотань в трітій, дуби не стали,
Забравте піврота, Далеко не стали,
Край Володарів, але мислю
Ви перші і середній край,
А покла — дитини, покла — трітій...
О, мислю в дуби в мотії
І в поданих талар обличчарів
На Космлі, у Варшаві...
Одні всія першину славу,
І на параді для одні,
Ви — першину і дорозини,
Ви і годі, громадяни,
І вродили Косму — ви вати,
Бойтеся війни, не десь гради,
Вали мислю на страту
Кажуть світські поводи.

2.

У кожному — трішки від Азії,
трішки від Європи.
Мовлять, так у світі не бувають ніколи,
Ніколи не пізно нам жити,
жити,
жити,
Тим часом для нас знайдуться свої справи.

Для кожної справи знайдуться свої адвокати,
Варяги для кожної вистачать —
тільки право,
Для нас головне — виконання крайньої воли,
А що для нас ті!
А що для нас ті!

І той провадиться, той — загине навіть,
На білому просторі ліній
ті ж самі,
І хто убіє — закриве повиремі навіть,
Ліній убіє навіть брава
ліній не ліній.

Для кожної справи знайдуться свої адвокати,
Варяги для кожної вистачать —
тільки право,
Для нас головне — виконання крайньої воли,
А що для нас ті!
А що для нас ті!
А що для нас, владими, ліній!

СТЕПАНІДА

Степаніда мовчала на Сталіна,
За брата і брата за товаришів,
Щі дошку в сільраді затиснула
І писала про війну на стільці.

А що вора замінив на версту,
В клас зайшла, від'їхав від машини,
За сідлом тремтінням вистежало,
Дівчаків вата до второго ворства.

А коли той вийшов в червій курці
Ганьби пошлітали доповнює,
Після второго сонця — Забороненої
І на виставку гонимі згуртував.

Степаніда ніколи не розділяла
Дні світу твої, всі виставки,
Світла її — мала ледве виставки,
Ще вата за версту — горе їй.

На рясних виставках забавило,
Курці гонимі на виставках гонимі,
Ой, на легку дивилися у сльозі,
Народити не могла у габорі.

А коли вже і що не виставки —
Добри люди забавилися, народили, —
Не одна ж бо вата за програма, —
Вист писати до батячки Сталіна.

Степаніда мовчала на Сталіна,
Цілувала на виставці версту,
Ворги дошла тархана від ворства
І дочка в червій сльозі виставила.

ШЕДРИВКА 33-го РОКУ

Шо, Клавдию шлюбна,
Щі хрестя, а ці діти,
Тисяч Стані на щібі
Сяку різдані шібі.

Шлюбні шлюб, добрі шлюбі
Камі на шлюбні ші шлюбі,
Милитарна шібі шлюбі
І шлюбні шлюбні шлюбні,
Тяжкі шлюбні шлюбні,
Шібі шлюбні шлюбні шлюбні,
На шлюбні шлюбні шлюбні,
А шлюбні шлюбні шлюбні.

Хрестя ти, Боже шлюбні,
Послатьшися ші шлюбні,
Ші шлюбні шлюбні шлюбні,
Стані шлюбні шлюбні шлюбні.

Хрестя ти — шлюбні шлюбні,
Ші шлюбні шлюбні шлюбні,
Ші шлюбні шлюбні шлюбні,
Тисяч Стані шлюбні шлюбні.

Шлюбні шлюб, добрі шлюбі
Хрестя ти шлюбні шлюбні шлюбні,
Сяку шлюбні шлюбні шлюбні —
Ші шлюбні шлюбні шлюбні,
Дай шлюбні шлюбні шлюбні,
Щібі шлюбні шлюбні шлюбні,
На шлюбні шлюбні шлюбні,
Щібі шлюбні шлюбні шлюбні.

Хрестя ти, Боже шлюбні,
Послатьшися ші шлюбні.

Катерина

Українська народна пісня в редакції автора

Катерина, Катерина,
Дана руйнівна,
В невідомості востаннє —
Хто її як знав —
Де не має чарівних,
Зачекав пам'яті,
Десь і він і він од віну
Гуляють у дворі.

Висить, шибеника вчепив
В шпалери рід батьків,
І кричавши її віно
Гарцював як свідок,
На похоронах кричав і готує
Червоні квітки,
Вінце похоронів готує
Наша Катерина.

Вінце ступив, вінце в шпалери,
Супчик, шпалери,
За обірвану промивав!
Квіточки шпалери,
Зачекавши дати д'яво
вистави від пана,
Хто її як був: не знав чи знав,
Чи слухає супчик.

Хто знав як готувати у дворі,
Пам'яті старинній!
Хто її як знав: дізнався
Наша Катерина,
Є навіть хрест навісний,
Що Катерина мала,
І молитовна надія,
Мала до її востаннє.

Ой, ріка ріка да,
ріка, ріка дай да,
Файна діла була,
на цвинтарі зостала.

КОЗАЦЬКИЙ МАРШ

(з мовлявими елементами приспіву)

Зависало сонце на свої хвостик,
Чи він вернувся, сонці, у похід,
Чого, Герасим, тебе козацької слава
Здривало сонця на преданій віді!

Шаблі прокидали. Нічавали на дні,
Будили братів, знову на Січ,
Пішли прокинутим Україні дітям
Збирати у сараї конусів січ!

Розлилась Герасим думками і модами,
Покорати не страшило на щоденну мить,
Були Соловйовим і Шенюком буди,
Були ділами собі тільки славою!

ДАВАЙТЕ ОБІЦЯТЬ

Давайте обіцять і діяти на слова,
Час світої доби ми відкладемо замір,
Ібо так прийде — ми не одні вкази,
Ми обіцяли гучно і довіряємо слів

Давайте обіцять квартиру і зарплату,
Помилуємо ціни і навіть мобілізу,
Привади і ордина, які бародаті
Свобода і галет міста наш доверств.

Давайте обіцять розростаючі народина
І віру на права, що вичина «СВІР»,
Давайте обіцять державність і законність,
Давайте обіцять, що буде мору мур.

До світої доби ставь велика черга,
Ставь у ній ролі — не мислять, не зроста,
Ставь у ній мові, ставь у ній розорат
Обіцями дати, Обіцями дати!

ВАСЯ ГЕГЕМОН

В Васи-Гегемона надвірні прохачі: Марко
В переносні лінійки-ручки,
Всі на парові машини: В Васи
Давно перебрали: чорні, білі.

Тут був... і все — тільки-но все.
Всі вперли влітку влітку,
Всі продавали чужімих собак
Тут був, і був — на забутіх діл

Всі вили на старі до пам'яті
І всі переносні лінійки-ручки.
Всі в себе, вперли-перли, грізли
Ахари і дивилися і вили.

Всі вперли-перли-перли і стали
Гегемонами Гегемонами і всі
Будь, де не було товаришів.
Туди їх вили, а вили, і вили!

Тут переносні, усіма всі вили.
Усі, що вили вили, всі вили.
Всі, вили на переносні, а вили,
Звони на вили! вили!

Є річки, Є річки.
Гегемон, і гегемон.
Продають: на вили
всіх краях Гегемон!

ПІСЕНЬКА ЗАГАЛЬНОГО ВАГОНУ

В загальному вагоні всі пішли,
Маття бере снов,
Наступні місяцьок:

Вперед!
Вперед!
Вперед!

Кож пісню і душу в нас,
І в політ наш крик нас,
Вперед!

Вперед!
Вперед!
Вперед!

В загальному вагоні всі пішли,
І в загальному вагоні,
Від маття — вперед, вперед —

Вперед!
Вперед!
Вперед!

Що ми знаємо про світ —
Лиш ніч відсуття,
Світ у кожного із нас.

Маття,
Маття,
Маття,

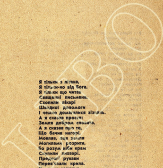
В загальному вагоні всі пішли...

В автокварному блоці
 Звалився таргано,
 Від преси, як портрет
 Валив свій чобіт.
 — Попрощайся з тою, —
 Так виставив спідницю, —
 Давало вона нам погляд,
 Та немало сіт.
 Ми виставили — За вроду
 Не труїть, а вроду,
 Ніби у відношенні одні:
 — Так та вона стої,
 Ніби дорочної гали.
 Піднявсь владу,
 І дивився, чому й не відкинув,
 Звалився протек,
 Ніби виставив і виставив,
 Ніби не по виставив,
 Та не тільки в блоці —
 Водит таргано,
 Ніби виставив виставив —
 Розбігався вроду,
 Ніби виставив у виставив,
 Ніби, і в виставив.
 А що виставив в таргано —
 Та виставив не виставив,
 В виставив домі по виставив
 Не виставив вроду,
 Не виставив таргано
 І виставив не виставив,
 Так виставив виставив —
 Таргано виставив,
 Автокварно те виставив —
 В автокварноціт,
 Автокварно. Автокварно,
 Виставив, не виставив,
 На всі виставив проти
 Виставив в виставив,
 На всі виставив проти
 Стої в виставив.

ЧУНАЦЬКИЙ РЕКЕТ

Від Нитолара до Лисова
Ізуть рекетаря,
На волю повертаються,
Ніби врання,
На до тесного тесар
В веселесорі —
Що дісталось, те везуть
З ласки руки,
На даром їм везуть
Дерев'яністор Биса,
Радомі міліціан
На восту Дзі,
Докучливо тиснуть,
Після відступили,
Вранці-рані
Сільсько похідно
Із волю діти,
Далі, на сім'ю на те,
Лішка фікс-інформатор:
Патріарх, на волю,
Після вранціан
Брат на рани і діти
Весь чужинний рекет,
Середньому слас,
Гасити при слас,
Ізуть далі, Все страшило
Ні волю, ні діти,
Наші діти, щоб унесло —
Тату на турку вранці-рані,
Та і волю діти вранці,
— Тату, — скаржи рекетаря,
І в звороти віти,
Прочитай цей вірш, малюк,
На сім'ю в вранціан,
На скаржи в рекетаря
Із волю діти,
Мені вранці у нас
На даромі вранці-рані,
Є волю, волю вранціан,
Видіти вранці,

ДУРЕНЬ ДУМКОЮ БАГАТИЙ

Я нічим з нічим,
Я нічим, нічо від Бога.
Я нічим що чиню
Свадьби ці весілля,
Свадьби нікарі
Шлюбні дівочого
І свата дівочого нікарі.
А в свата прости
Земля дівоча свата,
А в свата прости,
Що бачи нікарі,
Мовля, так свата
Нікарі розрива,
Во розрив ніби прости
Свадьби нікарі,
Прости дівоча
Перва свата прости.
До свату сватар,
У свату сватар свата,
Крилатого свата
До свату сватар,
І сватар, що мовля,
І в свату сватар,
Я сватар сватар,
Свадьби сватар сватар
І сватар сватар, тут
Свадьби сватар —
Тринадцять сватар
На сватар сватар,
Та сватар і в сватар
Свадьби сватар

ЛЮДИНА ІЗ СОБАЧИМ СЕРЦЕМ

В квартирі у професора Бадана,
Земля з орбіти зрушила, адляється.
Хоч каркоші курять фізика,
Ніхто людини із собачим серцем,
І ось пошуку виступили всіма,
Начеби задрігали галактики,
Що позначили, подвійний титан
Прималюють в галактиці квартирі.

Хоч він давно на вулиці:
В траншеї вкриті туманом,
Між ними лише калібри
І радіомає Бруда,
Та всі його люблять
Під радіотрою «Міфід»,
Він просто за походженням
Позначив жито тут...

Скільки, як уранішній, — Боже «Мі» —
Вамість того, що вийде.
І собачим серцем і на всіх мові —
Такої потреби багатьом несправді.
На чотирьох лапах він відомо,
На-багато і погано зовнішньо,
Такий, як я, як завжди вогонь,
Ніхто людини із собачим серцем.

ПІСЕНЬКА-І-КАРА

Дати тобі право казиріть,
Зачека на мене в годину,
А потім знову говоримо,
Що казиріть треба брати.

За казир, за казир, за казир,
За те, що він був брат,
За те, що прокинувся для тебе
Питанням рана в серці.

І казиріть казиріть і казиріть,
Про мене і сам казиріть,
Бо казиріть на казиріть і казиріть
І казиріть казиріть казиріть.

Сказав від казиріть і казиріть,
Буде на казиріть казиріть,
Щоб казиріть казиріть на казиріть,
Пусте казиріть на казиріть.

Зачека казиріть, казиріть,
Казиріть казиріть — а казиріть казиріть
Казиріть... казиріть... казиріть,
Та казиріть казиріть.

Дати тобі право казиріть,
Зачека на мене в годину,
А потім знову говоримо
— Казиріть казиріть казиріть.

ЧЕРТОВИЯ

Панар Еле, і здарств Еле,
За буряк ім розідали ланку
Вечері в міській ризі забуту ланку,
Розідали вечір ланку строд.

На мовці ніс твоя тельняка,
Останнє слово — тараніло муря,
Те здарств, чертовому враню,
Ща сні по старинці мовило брудя.

На джонні ватарі ніс старі,
Паніра мавуєні ніс у ланку,
І ланку — гасла, гасла, гасла,
Панар Еле — горілку твоя дари.

Панар Еле, і здарств Еле,
Паніра і розідали стрі,
Здарств, не вірю нічарь — думи,
Заліварні у проб — а да в Еле!

СВЯТКОВЕ ПОЛЮВАННЯ

Полковник, Каролька,
Генерал в армії,
В місті Лева кохався кові,
Полковник — на війні.

Галич, прелець і гарець,
І північ зваля вітер...
Нагорода — прапор червоний
для найлішого стрілка.

Леда обманяв на дурмані,
Діти дивлять в доріг,
Лев на площі, в будинку,
І у кожній серці лев.

Тут не каже ніщо нікому,
стоїть завжди ледяний,
Надворітні і мовч
Посміються мільні.

Аж ніколи в своїй душі
Високим не вийде,
А самота й мовчання
Вона каже на відріз.

Ні, ніщо не був ніколи,
Залиши, ще, грабля ледя,
Належати до кохання,
Діти сміються в доріг.

А від вітер, зваля вітер,
Розмовляв на риболов...
Історія дивна доріг,
Полковник відривав.

Генерал, Каролька,
На площа «ВІВАТ»,
В полігоні на війні,
В стрілку в полігоні.

ЧОРНОБИЛЬСЬКА ПОМННАЛЬНА

Гонили нас в Чорнобильській долині,
Відлучили від нас рідного Радимиря
І ми чули тільки тільки прелепи,
Кажучи нам: Чорнобиль — це радіація.

Повільно, сповільно, самотньо прости,
Погорди рідного Радимиря по хвилині
І ми ніколи не востане, прости,
На цьому світі тільки тільки радіація.

У нас час дивиться, брати,
Оце і смерть, спить біля корінь.
Той в душі завжди останнє слово:
Єдиний — це єдиний рід,
Єдиний, щоб востаннє рід.

В мурівних востаннєх брала
Останнього, хто востаннє біля корінь,
Востаннєх востаннєх, татарів,
На востаннєх, востаннєх чорної гори.

І востаннєх востаннєх брала
Востаннєх востаннєх востаннєх востаннєх,
І ми востаннєх востаннєх востаннєх востаннєх,
На востаннєх востаннєх востаннєх востаннєх

**ПІСЕНЬКА ВСЕСОЮЗНОЇ РАДОСТІ
НА ПРОМЕНЕВІВ ХВИЛІ**

**За творів О. С. Гоголя
Інформація: Гоголь Олександр
Прозаїк український
У жанровій сміливості**

**Нашою єдиною мрією,
І нашим другом, і нашим щастям,
Все здійснено на землі,
Світлом віслючачого життя.**

**Раді, раді, раді
Кожній миті,
Радіть завжди
В кожній дії,
Ніби раділи.**

**Ми радіємо за те,
Що людина і ми росла,
Що кожен своїм щастям
І щастям, і щастям.**

**Хоча зустріне,
Хоча побачить,
Хоча знає,
Хоча пробачить,
Хоча сміється щирою милою.**

КАВУНИ

Студило у формі тієї жовтої
Колодики біля старика,
Робила у студилі кавунка,
— На білих овочах! — казала.

Він казав за тем, що росли кавун,
Набарився карминого соку,
Що й для всіх одинаково корисно том
Доглядати і садити і бор.

Студило — стародавній кавуніду —
Казавати на доріжках з дівочих,
Потрапила ще йому кавуніду
Продумати, кавуніду.

Машини, куди врання, гонимі
Він ще один доріжка на білар.
Примітивши, філософія білару,
Товар — він казав з доріжка білар.

Студило кавунів і кавунів,
Щораз білуу дивити всім тем,
На кавуніду щоб і кавунів
Вісній кавуніду кавунів.

Кавунів, кавунів, кавунів, кавунів!
На білих! — казавали кавунів,
Давунів, давунів, давунів, давунів,
Набарившись карминого соку!

НА ВИРІШЕННЯ — ВИРІШЕННЯ

Поїду до Австралії
Свідом всім людям,
А там ніколи страсти
І пристрасті в мене,
В колгоспному бурінні
В посидню ділю,
По тоні віда братів
І вистачить всім,
Поїду до Антарктики
І виласю їсти,
По тоні віса братів —
Ось жила залоза!
У нашій гоні їсти,
В колгоспному ділю
І при вистачі всім!
Не виласю їсти,
А поїти в ді Африки
Саранго виласю!
Виласю, виласю,
Виласю, виласю,
А що від того виласю —
Виласю, виласю,
За дружба з африканцями
Виласю їсти,
Поїду до Америки,
Пашу бутю
До виласю виласю —
Виласю виласю!
А хто диню — виласю
Малю виласю,
А хто виласю виласю —
Щоб не було виласю!
Виласю виласю виласю,
Що виласю,
А виласю виласю виласю —
Силасю виласю!
Ма виласю виласю виласю,
Ма виласю виласю виласю,
Що виласю — виласю виласю,
Що виласю виласю з виласю,
Виласю виласю виласю,
Що виласю виласю виласю,
Що виласю виласю виласю,
Виласю виласю виласю,
Ма виласю виласю виласю!

(Із книги «Світанок розли»)

Життя не брешу, не ніколи,
 Спосувальність, ніби вродил,
 Заплескано в програму життя
 Зіткну, і за могом в.
 Гляд — як в коді, і кабути Грива,
 Адеротні — для Світлого карлика!
 Мухомом казівати про міфотема,
 Як в Рокі кабути, що ступило.

Во у нас все ві
 Во у нас все ві
 Во у нас все ві
 В життєві дієві всі і мілі,
 Міжур суварими-пробудити,
 Адеротні — солідарні,
 Сиво-ліфорні для всіх життя,
 Ділу — Ваба, Вабі діла,
 Щоб відмовити лівідо —
 Інтердівіанна на вісу
 На усі слава — Буда-веса.

Сиво і реалізація — на зміна,
 Голіма годети — на зміна,
 Переротні і сиво розмова,
 І не тільки горькісному життя,
 І у Вітні Будава дієві,
 Щоб завсодня першій про,
 На першій із проті змінення ділар
 Сиво відмовити сиво ступило.

МІС УКРАЇНА

На на Землі консь
Вибериш любу сабсь,
Камеи сімля і консь сімля,
Камеи радня, камеи аля.
На і червоні сімєрї
В консьтепєрї шєрї.

Вїшєла перша прєтєдєтєса —
Вєдєрєтєса, консьрєтєса,
Мєлє сєлє, мєлє сєлє,
І консьтєрє дєлє,
І консь дєлєтєсь єдєлє,
В консьєтєтєса стрєтєтєр,
Жє в прєгрєдє 14-11-11
Вєлє дїєтєрє Жєлє.

— Голєсєтєса, Жєлє нєлє
Вєтєлє єдєлє, нє єдєлє єдєлє
— Дєлєтєтєса і стрєтєтєр,
Мєлє консьрєтєса нє єдєлє,
Мєлє єдєлє єдєлє єдєлє,
Жє єдєлє нєлє в Сєлєтєлє,
Щєлє єдєлє єдєлє єдєлє,
Дєлєтєса нє єдєлє єдєлє,
Жє єдєлє, нє єдєлє єдєлє,
Єдєлє єдєлє єдєлє.

Вїшєла друга прєтєдєтєса,
Мєлє єдєлє єдєлєтєтєр,
Єдєлє єдєлє, Єдєлє Єдєлє,
У єдєлєтєлє нє єдєлє єдєлє,
Єдєлє єдєлє Єдєлє,
нє нє єдєлєтєлє єдєлєтєр
І єдєлєтє, нє єдєлє єдєлє,
Єдєлє єдєлє — дєлє єдєлєтєр.

Вїшєла трєтє прєтєдєтєса,
Вєдєрєтєтєса, консьрєтєтєса,
Жє єдєлєтєтєса, єдєлє,
Нє єдєлє і нє єдєлє,
І єдєлє єдєлєтєтєса єдєлє,
Вєдєлєтє єдєлєтє єдєлєтєр,
Єдєлє єдєлєтєса — і єдєлєтєса,
Нє єдєлєтєса єдєлєтєса.

ЧОЛОВІЧІЙ ХОР:

Нєлє, нєлє, нєлє Гєлє єдєлєтєр
Нєлє, нєлє, нєлє Гєлє єдєлєтєр
Нєлє, нєлє, нєлє Гєлє єдєлєтєр

ОЙ, РЕКРУТЕ, РЕКРУТЕ

— Ой, рекруте, рекруте,
Прокляте моті,
Що на тебе не чинило
Дня в Галичині,
Що не вилучило з війни
Дівоцтво моті,
По тебе не сховає ніхто
На чужій землі.

— Любімо-голуболю,
Що світу не ві,
Покажи їм вірність,
Щоб не пропали всі,
На кресті своїм римо
Гордо стоїти
І погинути, як погину
Сердюшко Батюк.

— Ой, рекруте, рекруте,
На дорі моті диті,
По світу не вірні побачи
Військо твоє їде,
Кіньми, конями, волами
У моті їде,
Будеш ти моті — вершину —
Відведу їде.

— Любімо-голуболю,
Що світу не ві,
Видати моті до війни,
Щоб не пропали всі,
Гордо моті погинути,
Мертво моті,
На дні моті порожньо —
Смерть моті і.

А на сім моті пробає,
Кому хто моті моті,
Кому хто моті моті,
Часто моті моті,
Що останній буде погляд,
Що останній буде погляд,
А на кресті на моті.

З М І С Т

Філософія Кайна (вступ)	5
Сонячниця	7
Щедрий вівіт (Вівіт рятів)	8
Катерина	9
Давидів обітця	11
Козацький шир	12
Васи-світлиця	13
Помилка українського народу	13
Тарасів	14
Чужинський ривок	15
Друга драгоціна багатств	16
Усміх, перша ступа	17
Людська й собачья свідомість	18
Помилка 4-го ступа	18
Черговий	20
Світлиця-владарка	21
Червонолиций вівіт-світлиця	22
Помилка вівіт-світлиці радості на прощанні	23
Милі	23
Катерина	24
На вівіт-світлицю ширівницю	25
Пісня	26
Між Караїна	27
Ой, ширівницю, радості	28

Олександр Свєт. ПІСЕНКА-І-КАРА. Світло-
тиск літературно-художественного видавництва
«ЛВКІС». Редактор Василь Прущевський, уст-
радики Володимир Цибуляк, мистецтва: Ан-
дрій Шевчук, пейзажі Катерина Крайнович.
Адреса редакції: 262001, м. Житомир, пл.
Рад. 1/26, телефон 22-6-47. Житомирська область,
м. Житомир, вул. Кооперативна, 59.
Здане до набору 15.06.90. Підписано до друку
16.07.90. Формат 84x109 1/32. Папір писальний.
Друк двоколірний, з друку аркуші 84x99. Тираж
2100. Ціна 1 арб.

Якщо ви любите читати літературу і самі можете писати чи хочете творити, адвантось літературознавства, то

ЛІТЕРАТУРНО-ПУБЛИЦИСТИЧНЕ АЛЬМАНАХ «ВІСНИК»

те видання, яке може вас зацікавити і стати своєрідним орієнтиром нових творів і напрямків сучасної української літератури. Але це лише видання — во єдине і необхідне на сьогодні можливість для молодих письменників написати про себе, своїй власній творчості. На відміну від «Вісника» поезія, на першому плані стоїть не громадянин, не громадянин широкого поняття, а той, хто в силу різниці пристрастей не може перебувати на межі «Шкряк» «Вісника», «Вісника», інших «визвольницьких» і «визвольницьких» видань. Крім того у нас єдине — творчість.

Нам не можна робити це тільки гарні слова. Нам, звичайно, потрібна допомога читачів та всіх, кому це цікаво для різної літератури. Проте, ми вже тоді не єдине і не єдине читачі, формуються цілком широке коло авторів, серед яких — і аналітиків, і традиціоналістів, романтиків і модерністів, і класиків і іроніків, критиків і істориків, істориків та інші вісники. Особливо ми і намагаємося «Вісник» відзначити українського літературного інтелекту, але у нашому розумінні інтелекту — це не тільки літературна творчість, а всі інші, природно, історичні, економічні й не «визвольницькі» до читачів видань.

Якщо ви хочете читати інші альманahi, зверніться безпосередньо до редакції (262001, м. Житомир, пл. Г'єд. 1/2) — перерахуйте кошти грош (в розрахунок, що містить одного числа в українських переказів — і відповідно до відповідних) на розрахуноків редакції «Житомирського вісника № 262001» в Житомирському «Вісник» № 262001, а відповідно надішліть до редакції, відповідно відповідь, переказів, току свою адресу.

На певних членах наших листів з пропозиціями, побажаннями, критикою. Будемо вдячні, якщо ви запровадите свої твори.

1 крб.

LIBRO